

ДІЛО

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Львів, 3 липня 1917

Бюджетова дебата в палаті панів принесла нам поміж іншими несподіванками що найбільшу, що виявила вона значну міру отверзтія дуже впливових позагалицьких військових і цивільних кругів Австро-Угорщини на точці польської справи в цілі її розв'язанні. Рад бесідників ріжчик партії, а референтом бюджетової провізорії включно, змалював перед палатою панів радше ще за рожевий ніж за темний образ польської воєнно-політичної дійсності по обох боках кордону. Дуже вірну, хоча далеко ще не повну характеристику австро-польської бюрократії одержали в часі сїї дебати члени високої палати — вперше за весь час її існування. Байка про „ентузіазм“ польського Королівства, в якої стільки морального і не тільки морального капітулу вміли відомі польські круги собі збирати роками перед війною і в часі війни самої — ся байка нарешті втратила всюку привабливість та виявилася ся ординарною неправдою, в значній частині свідомо для означеної цілі сфабрикованою...

Наче мухи в кипятку крутилися серед тих ревеліцій польські члени палати панів — ті самі, котрі щілим десятками літ грали таку визначну роль в сїї палаті. Переважна частина відійшла з палати, а на старого рутиніста Білінського і на загадненого в словах вірменського архієпископа впала віддача: ратувати, що можна! Білінський виконував свою невдачу задачу в очевидному трудом. Бо важко промовляти, коли в очій спухачіз бачить ся, що ніхто бесідники не вірить. Вийшло таке, що д-р Білінський рішився — замість простувати факти або признати їх правдивість — лірничими словами візвінити про свою і своїх земляків — любов до особи цісаря Карла. Тактика ся була так замітно чудна, що навіть референт бюджетової провізорії не міг не звернути увагу на її невідповідність.

Ще гірше повезло архієп. Теодоровичеві. Замість говорити цілу правду про Поляків, вказав ся сей Віриенін клеветати українську суспільність та нападати на Німців. Клевети на Українців віддер — не український бесідник, а один з визначних австро-італо-німецьких аристократів, відзначаючи, що в часі своєго побуту в Галичині він від Поляків ніколи не чував іншого пояснення сумінням воєнно-політичних явищ у сїї країні, як тільки, що „всьому, мовляв, винні Українці“. А за напади на Німців стягнув на себе відомо польський архієпископ безпримірне в сїї палаті і супроти такого перковного достойника напімнене президента палати!

З української сторони в сїї горячій дебаті над справами, які для українського народу представляють посередно й безпосередно першорядний інтерес, почала палата панів — не найавтентичніше доповнене образу польського політичного обличчя сього часу, і не бодай оборону перед напастями і клеветами, а — ту стару, стереотипну, безмислу й безкровну пропозицію заяву, яку чувають ми вже стільки разів, в останніх передтим у сконціптований з рівного політичного темпераменту і світогляду промовівши п. голови У. П. Р. в палаті послів. Ось і все. Предложеній Українською Парламентарною Репрезентацією новому Шареві на українського члена палати панів одинокий новий український член сїї палати виголосив там се-ред горячої дискусії найспокійніше в світі свій

Виходить що-дня вано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. поверх.
Кonto пошт. № 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
місячно	270 К.
четвертірочно	8-
піврічно	16-
пілорічно	32-
у Львові (без доставки):	
місячно	240 К.
четвертірочно	7-
піврічно	14-
пілорічно	28-
За заміну адреси платити ся 50 с.	

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятиточкова, якою відкладається 40, з оповідкою 80 сл. з редакційною частиною I. К. Повідомлення про вибачення і зарубин 150. Некрологів стрічка I. К. Сталіноголовлення за окремою умовою. Одна привірнік контуза у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Начальний редактор: д-р Василь Панівський.

відомий політичний монольт. І на сїї конець! Більше зі сторони розбудженого до європейської ролі великого народу сїї ареопаг австро-італо-німецької політики не почув. Зокрема просто в забуті пішов, наче маловажна обставина, факт, що існує в Австро-Угорщині польське питання, але Й українське, українсько-австро-італо-німецьке і — се рівно важче! — українсько-польське. Призабула про се майже зовсім палата послів, не почула про се Й палата панів.

Чому так? Чи може тому, що таке дуже будуюче „вентильоване“ галицько-буровинського „питання“ пожирає стільки завзяття і енергії таших політичних представників, котрих судилося нам мати в добу найбільшого потрясения Европи, що стас того завзяття і тієї енергії вже замало для відповідного виведення українсько-польського питання на трибуни народів?

Бо гасіб людської енергії обмежений: якщо Його на одно велике напружене, то не стане Його на напружене друге.

За „свобідне рішення про політичну будучість“.

Петрбург, 3 липня 1917.

(Пет. Аг.) З'їзд рад робітників і жовнірів постановив в справі національностей, які живуть у Росії, ось що:

Полагода сїї справи належить до конституції, однаке тимчасове правителство має видати на разі закони, які признають усім національностям у Росії право свободного рішення про свою політичну будучість і право організовання її після свого бажання. Закони сїї мають ввести рівноправність мов, при чим російська мова має мати застережену роль мови державної.

Певність побіди.

Марш. Гіденбург про положення.

Відень, 2 липня 1917.

(Ткб.) Марш. Гіденбург висказав ся про теперішнє положення воєнне між ин. ось як:

„Ми виграли в Іспанії, як тільки витримали перед ворожими наступами до часу, аж війна підвідомими човнами зробить своє. Наші човни роблять добру роботу. Вони нішою ворожі житви основи швидше, ніж ми думали. В недалекім часі будуть вороги приспівати до миру“.

Замість окремого миру — офензива.

Петрбург, 3 липня 1917.

(Пет. Аг.) Міністер війни Керенський видає приказ дневний до армії, в котрім сказано:

Зірвавши пута неволі, Росія сильно постновила за всяку ціну оборонити свою честь і свободу. Російська демократія звернулася до всіх воюючих сторін з горячим завітом в справі заключення почесного мира, який вдоволив бы всіх.

Однак ворог у відповідь на сїї зазив предложив нам зраду. Австро-Угорщина І Німеччина запросили Росію заключити окремий мир і кидають усі свої сили на наших союзників з надією, що спершу переможуть їх, а потім нас. Вітчина в небезпеці! Грозить катасрофа свободі і революції. Тому ваш начальний вождь вимагає армію, щоби перейшли до офензиви. Нехай всі народи знають, що не хо-

чимо із за слабості говорили про окремий мир. Свобода скріпила нашу тілесну силу.

Видаю вам приказ: вперед!

Державна Рада.

(Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 3 липня 1917.

На початку вісімдцяти през. мін. Сайтлер відчітив амністійний рескрипт, привітаний протестами німецьких радикалів, оплесками правиці. Потім перейшла палата до дневного порядку, себто до звідомлення про ціс. розпор. о завіщенні присяжних судів і підчинені цивільних осіб під військові суди. В дискусії забрав голос управитель мін. справедливості Шаур, щоби занять становище супроти внесення конституційної і правничої комісії на відмову затвердження парламентом дотичних розпорядків. Політичної квістії бесідник не доторкається, бо теперіш не правильне є перебрало відвічальноти за свого попередника.

Що до справи самого бесідника згідно з комісіями бажає, щоби чимкорше вернули звичайні суди до своїх прав. Технічні і комунікаційні відношення спричиняють конечні обмеження. Поки що військовим судам треба лише компетенцію в певних злочинах цивільного населення там, де нема інших судів. Військові суди треба поділити в надграничних обшах. Ще тиждень, на думку бесідника, засудити нагі суди; можна їх тільки локально обмежити, або докончеви винагіт якесь переходну фазу. В граничних просторах можна вонсній стани усунути тільки поступенно.

По кількох інших бесідниках прийшов до слова пос. Дністрянський.

Зміст Його промови такий: В часі війни крім зовнішнього ворога виріс другий і то трізниший, бо вчутрішній, а с ним власне правительство, яке вступило на дорогу ломаня конституції. Не слушно всю вину співати на військові суди, бо Їх заслуга є чимало звільняючих присудів. Головну вину поносять ті, що знали суть військового судівництва, а проти підчинили Йому цивільне населене. Зробило се правительство. Проти тих розпорядків, виданих силу § 14 слушно звертатися ся ненависть народів, бо тут жерело незинної крові. Бесідник ставить внесене, щоби родинам засудженим воєнними судами без ускоку судового доходження признали повне відшкодуване так само, як і родинам засудженим нагіми судами за злочини непредвидені в законі. Амністію, яка не є заслугою теперішнього правительства тільки мужні постави парламенту, витягають Українці радісно, бо вона поправить багато безправств, але попереднім правлінням належить висказати негодоване, що амністія прийшла так пізно.

Відмова затвердження відомих розпорядків має поділити віхузвочу і назначаючи не тільки на правительство, але таож на олінію і на Палату, якої девізом мусить бути оклик: Назад до конституції!

Між дальшими бесідниками пос. Адольф виступив проти палати панів, яка накладає ся на ментора палати послів, головнож кола польського. Жалував ся на військові суди і військову управу в Галичині, головнож на упослідження і кривди Жидів.

З пресової кватири.

ВІДЕЛЬН. (Ткб.) Вчера розширили Російські лінії наступів піхоти на північ поза Зборів. Той відтінок був уже оніді під силними огнем, який цілком зруйнував наші становища. Наші хоробрі війська зберігали ворожий наступ, який при помочі панцирного самоходу розвинув ся з небувалою силою. Великими філями чисельно сильніший ворог наступав по 4 і по 5 раз, аж остаточно вдало ся Йому вдерти до наших роїв. З посвятою і гаром бороли ся ц. і к. винска, зберігали ворога і уступали тільки крок за кроком, аж вдало ся резервам спинити даль-

шний напір Росії. Їх успіхи, окупленій нечесуваними втратами, се один із початкових успіхів кождої офензиви, веденої так розтрію і безоглядно, як у коаліції. Хто стоїть у дифензиві, мусить числити ся з втратою передньої лінії, тим більше, що аже руйнічний огонь непрятеля зробив й неможливою до оборони. У другій огнищі битви, коло Бережан завдяки успішному наступу австро-угорських, німецьких і турецьких військ вирівняла ся ситуація в спосіб для нас корисний. Російські дивізії, що там боролися, не мають уж силь до нових наступів, тому і прийшли перерви у битвах.

Німецький райхстаг.

БЕРЛІН (Таб). Нім. райхстаг розпочав літню сесію. Бюджетова комісія ратифікує довірочно над вісним бюджетом.

Українське независиме судівство.

СТОКГОЛЬМ (Таб). Український правничий відділ у Кієві прокламував независиме від Росії судівство на Україні і українську мову в судівництві.

Українські полки над Сочею.

Пишуть нам:

Десята італійська офензива перейшла грою артилерійського вогня та накладом людій усе те, що довелось нам — а сидимо тут вже буде близько два роки — дотепер бачити. Страшний був огонь третої і четвертої офензиви де наша бригада боронила грудки найважніші стратегічні точки Саботіно і Ославіо через певні шість місяців, не менше крізь якими була і шеста, в якій боронили ми горби на схід від Монфальконе — в денім розказі здобули ми собі рідку і почесну назулу *Helden v. Montfalcone* — до бішеного доходи барабанний вогонь безперечно по собі наступаючих офензив: семої, восьмої і девятої — під час тих стались вінчітні муром на найлікшій до здачі борзи до Терstu, але куди тим офензивам до десятої! І ворог готовив ся до неї! Шість місяців! Маючи до диспозиції Французи і Англіців. А ми віру в Бога, в свої сили та в той дух нашої армії, який держить ся кріпко як колись на початку війни.

Найтешіші приходять терапії війскам на відтинку моря. Туди найкоротша дорога до Терstu. Тож греміло тут днем і ночю як іколи дотепер. І то не лиши першу лінію остріловів ворог. Все ж до корпусу. Пішли в рух гранати ріжнородного калібра, з прямішками газу, велики шрапнелі і комбінації одних і других. А до того всіго на першу лінію брано гранати і міни. І то раз у раз без перстанку. Горить каміні, літають засіки, зрівнані окопи, горять трупи, а все окутане димом і порохом. Ось такі позиції удалось ворогові взяти а то з величими, тяжкими стратами. Розлився вороже море як повінь, а непрятельська артилерія замікає

нам резерви. На противаступ пішов один батальйон українського полку! І не лише удається стримати многократно сильнішого ворога, але зрушено його з місця і здобуто давні позиції. Сей випадок голосний нині на тім фронті а яке його значення се покаже історія тій війни.

Тожі амбажі відбуваються на височині комену. Тутешній терен знаний і уважний за найтешній, кожда доріжка і стежечка острілована, ні хащика, ні деревинки, все спалене... а в гори діши горяче сонце. До того всіго прийшов ще огонь барабанний десятої офензиви! Наша галицький мужик витримав, не пустив ворога а де щось страйтилось пішов на противаступ і відтак за другого. — Було се при кінці офензиви. Важні горби дістались в руки ворога. Задога, яка дніми хоробро боронилася була або пісніта або ранена; те що стало, боронилось і че раз тут діркою дорого скопив ворог наші позиції. Страна їх занепокоїла наші команди, бо сказано ті горби мусить бути наші. Недвізначенно говорено нам, що зависло від того. Отже... Не раз довелось бачити наших мужиків ідучих у бій, але тут... чого тут вони не доказували? Як уміло ішли в тяжкі вогни артилерії і мін, а потім машиновиків крісів і крісів, як умісто робили гвером, ручним гранатом, ножем, а як не стало, камінem. Тут показалось як індивідуальним може бути наш чоловік.

Похвал посипалось сила... Наших полків тут много і між ними сказати: ми муром станули на дорозі Гіллівів.

Друг.

ПРОСИМО при зміні адреси **конечно**

- 1) надіслати 50 с. за переведене зміні
- 2) подати побіч нової і стару адресу.

Адміністрація ДІЛА.

НОВИНКИ.

Львів, 3 липня 97.

За заяв. Супроти зміні політичного положення, яке принесла російська революція для України по обидві боки кордону, вважуюю політичну платформу, на якій побудований "Союз Визволення України" (Відень Берлін), а восібна революції Його Президії з дня 3. червня 1917 за невідповідаючі ситуації інтересам українського народу, — ваяюю своє виступлене зі складу цієї організації! При сім застава, що рішене мое подиктоване виключно політичними, а не особистими мотивами! — Lausanne 19, Place St. Laurent (Suisse). Евген Бачинський.

В Зелемянці. Офіцій нам пише: З початком червня с. р. приділено мене з моєї армії в цілі поратовання здоровля на 4 тижневій відпочинок до військового закладу: "Rekon. Neim-

пришовши нині рожевий оптимізм, два екстреми в своїх відмінних сторонах: опущене рук.

Замітне в житті українських громадян в нішах обставин се, що так інтелігенція світська, як духовна, загал починається ставляти що-раз більше пасивно, що раз більше відтігається від праці для того, що зоветься "бопом сопітіме". Ролі нашої інтелігенції селянських місцевих мас нині перемінились. Як перед війною треба було народ тягнути, уживаючи різних засобів до організацій, так нині противно селянство і міщанство радо горищиться до організації потребує помочі, а знов інтелігенція наша не хоче нині, в особливо тяжких обставинах, дати проводу народним масам, що часто приходяться їх ужити морального насильства над інтелігентом, щоб взяв працю в організації! "Не чуючи на силах в так тяжких часах, недачний народ, досить працювати" — се оправдання, з яким нині часто можна би спіткнутися.

Так на загал. В Угнові самим дещо відрядивши. Відновлена в кінці марта 1917 р. гospodarska організація "Сільський Господар" зі своєю комісією для відбудови Угнівщини, починає гарно розвивати ся. Несе населеню поміч, впливає в него надію, зискує довіру.

В дні 17. маю 1917 р. відбулися загальні збори філії "Сільський Господар" в Угнові в сіні тіднів, при участі делегата Головної Ради. Участники зборів, місцева інтелігенція, міщанство, селянство, в числі понад 60 осіб, втім багато наших жінок, котрі діяли велике зацікавленням справами економічними. Не дописала інтелігенція з околоди, котра, мимо запрошення, і пакликала, уважає за відповідне бачити свою хату в краю".

Збори випали гарно. Старий виділ з бра-

жар іншік. Kranke Zelemianka. Положені заради чудове. Серед смерекових лісів і високих верховинських гір, на долині, обнайті неначе ів'ялькою з одної сторони потіком Зелемянка, а з другої річкою Опір. На сім неначе півостров розложила ся комплекс відбудови, які є власністю Української, панства Шматерів. Се місцевість, куди рік річно перед війною приїзділо міністество літників на свіже повітря. В сій чудовій місцевості заложено заклад для жовнірів, які перебули тяжку хоробу та потребують кілька тижневого відпочинку. Командантом є крізь Порохайлло. Українець, людина наскрізь віддана вакладови. Ведене підкладу обняв сей лікар в половині жарта с. р. Застав пів розбиті дози, занесені тренами та кінськими ногицями. По кімнатах всюди стояли коні. Застав він чисту руку, та нині не хочеть ся вірити, що та все представляє такий образ знищення. Завдяки сумішній праці д-ра Порохайлло в протягу двох місяців неначе з землі виростали один домик за другим, після якого смаку зреставровані. Помещанка відповідає "сім виноградів гілів", вводи панус незвичайна чистота, а кождий жовнір в особі строгого команданта знаходить батька лікаря, який турбует ся без ріжниці кождий. Для жовнірів відбудував купіль після всіх модерних вимог, де вони мають теплі і зяйні туші та ванни, осібний є відділ для санітарів. Рівно ж віддава парову пральню і тим уможливлює жовнірам часто зиняти чисте плате. Для охорони перед заразливими хоробами є "Епісанінг", де переводить ся дезінфекцію убрани і білі. Сюди посилюють жовнірів в цілі відпочинку на 4 до 5 тижнів по перебуті тяжкій хороби, як тиф, холера і т. п. Скіра і кости на них, а по 4 ох тижнях завдяки добром доведено в хороми прибирають хори на тілі і цілком здорові вертують до своїх відділів. Усе тут відмов в пуделочку. Від раннього ранку до піаного вечора є наш земляк із ногах. В кождій кут заглане, де яка хіба, зауважить. Відбуде "Мароденівіт", потім переглядає стан будівель, то в городі Яринові, то при партії жовнірів, що обробляють картофлю, то в кухні. Кождий жовнір має тут якесь заняття, що дуже ослаблені ізуть на яркі, трохи здоровіші партають ся в городі та мають якусь лекцію про то, а вже цілком здорові ідуть на вправи. Усе тут діється ся після годинника. Рано 7. сніданок, 9. друге сніданок, 12. обід, 4. піввечірок, 7. вечера. Місно таких тяжких часів дістають жовніри зменшений харч. Не від річі згадати, що завдяки будова мінеральних купелів, бо в Зелемянці є сильна солянка Йодова вода, узмана лікарів які значенні проти ревмати, ангії, хороб дітей, нервозності, жіночих хороб і т. ін. Ся вода є після хемічного розбору знайдена сильнішою як славна солянка в Рівні Роза. Тут мають стати купелеві заведені, де хори жовніри зможуть позбутися праці хорів. Якесь дивне почуття вдоволення виносить Українець по своїм побуті в Зелемянці, коли бачить плоди такої заподядливої і умілої праці лікаря земляка, який лише добрі ім'я своєю сумінштю приносить серед чужинців, які так часто в частині сюди заходять. — З. Р.

ку "ревнителів" обняв за волю зборів урядовані і на біжучий рік.

Комісія для відбудови Угнівщини займається не лише відбудовою матеріальною, але стається ся відновити від упавші наші організації. На перший поклик львівського комітету для ушанування повороту Екса. Митрополита завядає ся с'єчас і в Угнові в рамках комісії для відбудови комітет прозім'яльний для ушанування повороту Екса. Митрополита з секцією "Живого Памятника". Комітет поставив собі за ціль вібрати як найбільші жертви і стреміть до цього всімінами благородними засобами. Урядив збирку на лісти, а в дні праці Восени сенсація місцеві пані і паночки заявили ся продажують бльоочки, що принесло гарний гріш.

Одно зі средст в цілі придбання грішій фонду сиріт ім. Екса. Митрополит, ся аматорські представлення. Розпоряджаючи, як на війну, дуже гарними силами, виставлено в дніах 2, 3, і 4. червня с. р. оперетку: "Запорожець за Дунайм". Той раз грало юні оперетки, а саля читальні "Просвіти" вилогена була по береги. Аматори місцеві, ся артисти справді. Оперетка зробила вайкрасше вражене, в чим безперечно заслуга місцевих пані, які діяли до комітету, не лиши на українські публіци, але і на військові. Котріх багато в місті стаціонували. Український стрій, танець, хори, зробили на присутнім офиціерах дуже симпатичне вражене. Вносити можна з із настрою, слів і подяк. Захоплені симпатії перехідні на сторону Українців.

Комітет постарається, щоб присутні військові, не розуміючи по українські, могли зрозуміти, і заползвав в німецькі місці присутнім історичне та оперетки з поясненнями, як і саму фабулу. Як гарнівливала оперетка на ярмарках

— Ратуйте козами через основане молочарськими епілок! Край наш продукує рідко велику скількість масла, котре вироблюване в спосіб умістний, може нашим домашним продуцентам принести дуже гарні користі. Щоби сю цільсяснути, розпочав в рр. 1908 молочарський Союз в Стрию організувати молочарські спілки і до часу перед війною оснувати до 80 спілок зареєстрованих. Масло, продуковане на кружляках, розсилає Союз за граніцю, котре задля своєї добре якості виробило собі добру репутацію а попід за ним був великий. Віна перевала дальшу організацію, а по найбільшій часті знищила спілки так, що тепер одна тільки спілка продукує масло. Зарядженим власті має бути переворажена примусова реквізіція таєшії і акція ся вже в повітах почавши від Перемишля на захід та реквізіція вже зачала ся, п. к. власті державні старають ся до тої таєї витягнути також і східну Галичину аж по так званій тісній воєнний обсяг краю. Рівночасно звільнюють ц. к. власті всіх членів спілок молочарських від реквізіції худоби а членів спілок є звільнені від доставлювання приписаної скількості масла згядно молока. Щоби прийти населеню в поміч і дати Вому можливість охоронити свою худобу перед реквізіцією постановив Союз відновити всі спілки, а там, де їх нема, заложити нові, помогаючи в сей спосіб, що на разі дає ціле потрібне уряджене за гварантою, з тим, що уряджене зіткне дальше власністю Союза і спілка має право його зараз або в часом собі купити. Виучене молочаря згядно молочарки Союз береть на себе. Таким способом даємо можливість легко прийти до організації і загарантовання, що худоба молочна не буде брана на гаря. Масло вироблене зобов'яже ся спілка доставити нам по ціні умовлені, щоби ми по торговій ціні могли його збувати Тож до діла Ходзині громади, радійте худобу, орієнтуйте ся в легкий спосіб, і беріть примір з вахідою Галичини, де повстало в послідніх часах вже дуже много молочарень. — Дирекція Союза молочарського: інженер Вол. Дзяла; Ярослав Киселівський і о. Микола Матковський.

— Старшина Укр. Под Курника Ім. Т. Шевченка в Жовтівці подає отсюю дорогою до відома всіх интересуваних, що з новим шкільним роком, як по феріях, відтворить ся в Жовтівці бурса для української шкільної молоді. Хто би рефлективав на приняті, зволить внести подання до дня 15. липня, відсвячути до "Народного Дому" в Жовтівці. Усія, що прийдуть відомості з дія на день зростаючої дорожні, подасть ся на письмі з повідомленням принять до бурси. — За старшину: о. Ст. Білинський голова.

— Сіно, солома і свічі. Ц. к. галицьке намісництво установило розп. з 20 с. м. такі ціни на сіно в 1916 в дрібній продажі для консументів: непрасоване сіно К. 22 50, прасоване К. 25—, солома 15 50 дева, з під ціла, інша К. 13 50 непрасоване, К. 16 прасоване усьо за 1 м. с. При продажі січки дочисляється К. 2—. За доставу на торт староства установлють доплати до висоти К. 4 від с. м. Розпорядком з 21. червня з цього, що присутні висші офіцери розпитувалися за автора таїм.

Успіх моральний, прогарний настрій, що певно причинить ся до збільшення енергії в народній праці, і сторона фінансова заспокоєна. Сироти наші будуть за те ваячні, за ті труди, які понесли аматори і комітет.

Однак гризота місцевих Українців то се, що зазнала собі місцеву польську публіку. Причина ся, що зійомлені були лише в українській і німецькій мові. Один панок "випсочив", чому не по польським, а по німецьким.

Дивні поняття у наших "об'єкціях kresów wschodnich"! Вони малибі собі за наїрностій національний гріх, за обиду народної чести у житті української мови на оголошеннях. Уживати лише польської і німецької мови, а коли се зробили в Україні, викликало ся лють і бойкот. Та ми пами у себе дома. У нас своя публіка, а вони можуть лише диститись, але так, щоб нікто розуміні не чув і не бачив. За се наука для наших місцевих інтелігентів, котрі лояльність вдається ся причина, уважали себе зобов'язаними шті на польське аматорське представлене, ке зважаючи, чи там виникло оголошене в українській мові. Народна честь і добра науки. Більше доброї волі, енергії, а ми станемо дійсними панами на своїй рідній землі.

ми тут

Жите українських громадян в Угніві від розмежується: зваж збільшеної національної енергії, побажати, щоб лише так і на будуче.

— сълз.

яя заборонено ужинати на пашу більше як 7 кг. сіна і 3 кг. соломи для дорослої штуки худоби денно, овець і барог, а 2 кг. сіла і 1 кг. соломи для молоднику. На підстілку вільно ужити денно для дорослої штуки 4 кг. соломи, для молоднику, овець і безрог 2 кг. Хто до сих розпорядків є припорошити ся, буде покарани гривною до К. 5.000, або арештом до 6 місяців. Розпорядком з 18. червня установлено максимальні ціни твіжих краєвих черешень, вишень і ягід в дрібній продажі ся як:

	в сільськості	в сільськості
	до 1 кг.	до 9 кг.
a) вишні з фострком	К. 1.35	К. 1.31
без фострка	К. 1.20	К. 1.16
b) черешні мягки, солодкі до 30. червня 1917	К. 1.15	К. 1.11
від 1. липня 1917	К. 1.—	К. —96
v) черешні тверді, солодкі	К. 1.35	К. 1.31
H.		
a) сунці I. сорта	К. 2.61	К. 2.49
сунці II. сорта	К. 1.46	К. 1.34
b) порічкі бліл, червоні або чорні	К. 1.20	К. 1.16
v) агрест дозрілий і не дозрілий	К. 1.07	К. 1.03
r) малини	К. 2.21	К. 2.69
d) черниці	К. 1.07	К. 1.03
e) ожини	К. 1.41	К. 1.37

Ціни за 1 кг. товару? За переступлене сіх установлених цін може бути карани гривною до 10.000 К., або арештом до 6 місяців.

— Концерт в честь Шевченка у Відні. Дня 7. с. м. o 7 год. Вечором буде в середній салі "Konzerthaus" у Відні (III. Lothringerstrasse) великий концерт в честь Т. Шевченка. В удачному концерті беруть участь усі українські товариства у Відні.

— В укр. семінарії СС. Василіанек в Яворіві відбувся іспит зрілості на дніах 25. i 26. и. ст. червня із проводом радиця школи А. М. Кавецького. До іспиту зголосилося ся 15 кандидатів і всі узвіні зрілими — з них дві з від значенням. Іспит зрілості зложили: 1) Борис Анна, 2) Дуцмко Ольга, 3) Калинська Аниа, 4) Кинесевич Клавдія, 5) Кнізь Ольга, 6) Куліковська Елена (з відн.), 7) Кульчицька Любов, 8) Лавель Елена, 9) Миколаєвич Марія, 10) Навурко Ольга, 11) Рачинська Текля, 12) Саковська Софія (з відн.), 14) Штерле Ванда і 15) Трусевич Агнеса.

— З'їзд теваришів, котрі зложили матуру в р. 1877 в ц. к. семінарії учителській у Львові, відбудеться дні 4. липня с. р. Збирдемо ся у тов. Сокальского, професора семінарії учителської ву. Листопада ч. 45. о год. 9½ рано. — К. Малицький.

— Загальні збори Товариства задаткового в Яворіві відбудуться са 10. с. м. — Ди, скія і Надзвіна Рада.

ЛІГЛІ ГОЛОВАМИ

Дня 8. липня с. р. посував ся повільно вузельками вуличками села, що лежить під с. м. фронтом над Золотою Ліпою при сумних звуках військової музики похоронний похід на площа перед селом.

Попереду ступала іммім кроком сотня молоденьких січових стрільців, за нею несли чотири офіцери на раменах домовину з тілом стрілецького офіцера Володимира Загульського. За домовиною йшли волевий і місцевий духовник, корпус офіцірів, товаришів Покійника і всі вільні від служби українські січові стрільці. До них прилучалися місцеві жителі, які вже від року не чують іншої пісні як лише похоронні марші та свисти куль і гранатів, та мимо такого виду по їх лиці катяться сердечні слізози жалю.

Вони знають, кого тут ховають. Вони знають, що онтам здоаж горбочка за їх селом стоять в скоках проти ворога іх найкрасіші сини, українські січові стрільці, які за них, за їх красу долю день і ніч свою грудь наставляють.

А нині найкрасіший з них поляг, упав пощелій кулею в голову їх молоденький офіцер.

Покійний Володимир Загульський родив ся в р. а Розважу коло Золочева, сином Миколи Загульського, селянина-патріота знаного не тільки в цілі Золочівщині, але також широко му загалом нашого народу як народний діяч і заступник посла до парламенту Сінгалевича.

Покійний Володимир скінчив перед самою війною академічну гімназію у Львові і з вибухом війни пірваним народним ідеалам один з перших поміж золочівською молоддю вступив як доброволець в ряди Українського Січового Стрілецтва. Як стрілець відбув всі походи через Карпати, Галич, Стрижу аж до Золотої Ліпи, брав участь у всіх великих стрілецьких боях, в яких відзначив ся все молоддю відвагою і таким завзятством, що хоч в бою над Золотою Ліпою був ранений відламком гранату,

в долішні щоку, то мимо того не хотів йти до шпиталю, але остав і лічив рану на становищі.

В товариськім пожитю був загальною любові, бо був вічливий і добрий сердя, в небезпеці нікого не опустив, нікому помочи не відмовив. При тим всім був незвичайно скромний, як його батько, ніде не ждав призначення. Своїм кровавим жовнірським потом дослужився при кінці мин. року офіцірського ступеня і став хорунжим УСС.

Через тільки заверюх перейшов щасливо, аж телер вловіша кула скосила його.

Хоч на війні смерть жовніра є явним щоденным, то все таки свіжа могила українського стрілецького офіцера викликує глубоке враження.

Ви попрошуємо звітів відомості в тім моменті, як нашій рідній землі, засяяній трупами та зрошеній слізами почало сходити сонце волі. Він стояв на тім кровавім побоєвищі через весь час тут і темряви і бероніві прадідів землі аж до хвилі, як на сході зачало світати і лучі сходячого сонця і в його серцю запалювали огонь неділі і нового життя...

Та аби таєма доля не дала дождати йому того ясного дня. Вона загнала його в сиру землю, товаришам Покійного казало виставити на його могилі дубовий хрест і засадити позаду червону калину а ім самим дав звернути лиць на схід і з прісом в руці дати жадити.

І ми жадимо, а Ти, дорогий товариця, спокійно. За Тебе хрест на могилі своїми рівненами кличе що дин тулою волю, якої Ти жадаєш і вона йде. Кому з нас суджено буде цу зустрінути, то ми вертаочи всі разом таємо могили не поминено і на ній... «ми тую червону калину піднімемо»..

Ілько Цинак.

Кінцеві виводи.

Відень, 1. липня 1917.

Маючи під руками стеноографічний протокол з парламентарів нарад, доволяю ся посудити перед кількома дніми в "ДЛ" промову посла д-ра Костя Левицького щоділовим перекладом тексту кінцевих виводів сей промови.

П. д-р Кость Левицький говорив:

Український народ застро-угорською монархією під язиком австро-угорської адміністрації однині Галичина, Буковина і Угорщина, всюди майори зованими із штатами народами і через те втративши майже цілквіто свое політичне значення. Серед таких обставин стрілецькі українські народи великої перенесли в своєм політичним і економічним розвою так що вони нині між всіма народами Австро Угорщини являють ся найбільше покривдженням. З вибухом війни заявили всі українські організації в Австро Угорщині святочно, що будучість і свобода Українців вимагає розвитку царської Імперії, що вони отже стоять рішучо по стороні австро-угорської держави і її союзників.

І осі російський царизм, який не хотів привнати Українців окремим народом і реаррасілями систематично угнітав політичний і культурний розвій Українців, зметаний могутююю революцією народів Росії. Під кілем: свободи з правом самоозначення народів проголошено першу основу трикотного світового міра. До народів, з правами на самоозначення яких вовсім не чи слила ся істинна система європейських держав, належить також 40-міліонний український народ. Після упадку царизму російські Українці здобули своїм з'організованим рухом, який обавив усі верстами населення російської України, національно територіальну автономію і нашою наконечною цілью для українських областей в Росії являється ся вільна незалежна Україна, замість на українська держава.

Український народ в Австро-Угорщині, який в теперішній кровавій війні мусів принести найбільші жертви, ту на сході, де наш край становить прадиве забородо для Австро Угорщини, для забезпечення свого національного розвою в Австро Угорщині домагається територіально-національної автономії, т. з. сполучення українських областей монархії в одну автономічну територію, построєну на основі демократичних свободолюбивих засад. (Живе призначені і оплески).

Передовсім очікуємо ми, що усі історичні і етнографічні українські право-державно-галицько-володимирські області, які на основі будучого мирового заключення будуть находити ся від австро-угорським пануванем, будуть з'організовані в автономний коронний, згідно з дістати поїдні національно-політичні права самоозначення. (Живе призначені і оплески). Тільки така розязка українського питання в Австро-Угорщині може принести з собою прадиве відновлення української нації в отсії державі. Висока Палата! Проти австрійського правительства, яке не розуміє своєї задачі, мусимо

ми все і всюди виступати; однак при Австро-Угорському генеральному штабу ми все стояли, бо була переконані, що вона сковувати післячуту її місцю історії: стати середно-європейською державою, в якій усі народи могли вільно розвиватися під оглядом нашої нації. Ось як ми розуміємо австро-угорську програму. Тепер ми дістали провізоричне правительство, покликане до виконання маленької програми. Коли ми зазнані і занимали опозицію становиско проти правительства, то ми до цього пронизлені не в особистих причин симпатії або антипатії, а в річах причин, бож ми мусимо боротися в житлових інтересах української нації проти правительственої системи, якої ми більше не можемо стерпіти. (Оклик: ауже слухаю!) Отже наше становище являється симпатією опозиції, бо й теперішнє правительство не оказалося строго нейтральним, винагородивши на шкоду наших національних інтересів в тим коротким часі — на який вони покликані — польський клуб за його нараз зміни до державних конечностей. Правительство прибігло узгодженні давніші польські жадання і реактивувати польського міністра-земляка.

З огляду на всі вищі наведені обставини представителі українського народу тепер не мають змоги голосувати за бюджетовою провізорією. (Жас признане і оплески.)

ОПОЗИЦІЯ.

Середа, 4. липня 1917.

На чай: греко-кат.: Юліана Пас. — римо-кат. Івана Кал.

Завтра: греко-кат.: Евсевія св. мч. — римо-кат. Філіппіана.

Комітет осель вакаційних організацій півоселі т. с. дільші проходили за місто для дітей та шкіл народних і післякількох дівочих гімназій. Хто від збору учительського хотів би за відповідним винагородженням обнати провід тих післясів, звільнити звільнити в монастири об. Василіан у о. дра Галущинського. — За комітет: о. дра Галущинського Ч. С. В. В., голова, Ольга Козакевич, секретар.

Самоучка (III, видання О Солтиса) наклад вичерджений. Печатка ся і вскома появиться ся четверте побільшене видання. — А. Окунько. 442-3

В неділю 8. чвзня о 5. годині по полудні відбудуться таємні сходини «Сокола III» вул. Городецька 4, 95 в школі Грінченка. Нарада над відновленням сокільського життя і обговоренням спрощення приїту графа митрополита Шептицького. Гардзі! — Старшина Сокола III. 4721-2

Зміна фірми. Огні подається до відома, що Кредитне общество «Надежда» є Кримське общество зарегистрированое зъ ограниченою порукою» змінило свою фірму на: Товариство кредитове «Надія» в Кримській створених зареєстроване зъ обмеженою порукою». 4652-1

ВОСНИ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

4 липня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Над Стоходом відперто слабі наступи. На південний схід від Зборова вороги взяли ся значно переважаючими силами відірвати обмежену частину нашого фронту на приготоване становище, яке є опортом попереднього становища. В тяжких, повних жертв боях і к війська, уступаючи тільки крок за кроем під напором переваги, зробили сим міжтим виступ резерв задля привернення положення і віднешення сил.

Нових наступів там не було. Під Конюхами крізь відперто кілька сильних наступів. В області міста Бережан Росіяни наслідком дотеперішніх невдач і дуже великих втрат присилувані до перерви в боях.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Відійшли контингенти з добуди коло Костанеци, вороже становище, підняли 2 офіціїв і 270 дозорів і зброяли маш. коїсі.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гаев.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дні 3. липня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наступника престолу кн. Рупрехта: Наші наступи на англійській лінії на північ від каналу і далі на захід увінчалися добрым успіхом; на північ захід від St. Quentin на полонили ми бранів і забрали вогній матеріял.

Група війск німецького наступника престолу: Французи намагалися відбити відверну рови. На північ схід від Сену зломили ми 2 наступи ворога при значних його втратах. На гойбі 304 наш руйніючий огонь не дав військам приготованім до випаду вийти з ровів. В Шампіані взято бранів і добит.

Зістрічено 6 ворожих літаків, і з того зістрічений капітаном бар. Ріхтгофеном.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя Леопольда баварського: На просторі від Балтійського моря по Прип'яті боява діяльність зросла тільки під Ригою і Сморгонем, між тим над середнім Стоходом ішла тільки сильна огнева боротьба. Там зломано російські наступи над зелізничною дорогою Ковель—Луцьк і притім понесли Росіяни значні втрати, а так само далі на південний захід до Золотої Ліси. Там, у східній Галичині йшла далі боротьба. Напираючи через горб на західному березі Стрипи, вспіли Росіяни масовими наступами поширилися на північні місця, де вдерлися в попереднього дня. Наші резерви здернули ворога. Під Конюхами перед полуднем і пополудні зломано сильні наступи Росіян перед новими становищами, донім потерпіли вони тяжкі втрати. Далі на півдні не спроміг ся ворог відновити свої приступи на становища на горбах під Бережанами.

В Карпатах, Румунії і на македонській фронті не змінилося положене.

Перший квартир-йстер ген. Людендорф.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Анастазія Натаревич в Грабковець, пов. Зборів, таєм. Городок Яблонівський, передм. Заславське, шукає брата Янка Чемущика в Метелеві, і мужа Антона Налазара ч.

Евдомія Хомін в Кудобиць, пов. Зборів, виступає на коло Городка Яблонівського, село Галачані, шукає доньки Параскеви Медайді в Стоголова пов. Зборів 4711-2

Юлія Шаєць в Грабковець, пов. Зборів, евакуована, село Галачані п. Городок Яблонівський, пошукує Параскеви Кобиста в Підгіччя г. Зборів. 4721-2

Оголошення.

- ПОЧЕНС НІ -
Суєва північ співідкладний пудрою «Creve», пакет за 1-20 K. На провінцію висилують тільки на попередній наділівідмінності 1-40 с. на борт. — Одиноче заступство S. FEDER, — Львів, Синютуська ч. 7. 279 53-60

С продам жолобітній звератом 1 мінок в ціні 16-0 K, М. Касоракова, відома по санц. в Шумичі, п. Турка на Стрем. 451 5-5

Інтелектуальна Україніна, розуміється на всіх галузях господарства, глядає самостійного варіанту. Адрес: Каса Доброти в Ярославі. 460 4-4

Junge Dame Reichsd. sacht Aufenth. I. ukrainisch. Familie (aus Land o. Pfarrh.) zw. Erziehung der ukr. Sprache (1 Jahr) Selb. wurde I. d. Erziehung d. Kinder und I. Haushalte behilft sein. Musikalisch Welt. Verleihg. u. Zuschr. erbeten an H. Mitterlechner, Lehrerin, Breslau 8 Wohlwinkel. 474 1-6

Отсім повідомляю, що в дні 1. липня переніс я книгарню, антикварію разом зі складом паперу в буд. Синютуської

до Ринку ч. 24.

(бліз головної трафіки).

3 поважанем

СЕМЕН .БОГЕН.

Замовлення з провінції залагоджую відповідно поштою. 476 6 1-5

УКРАЇНСЬКА КРАВЧИНЯ — Львів, вул. Гродзка 9, 1. пов. — «шкіра»; сумки, джутки по уж. ковзанках.

12 7

Люстратора спілок

прийме сейчас

ІНДЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

Геоподарсько-Торговельних Спілок

Львів, вул. З моровиця ч. 20

Кандидати нехай зголосуються ся письменно з відписами свідчтв і подають ждані що до платні і дієт. VI 2-2

Приймається перезаплати на

«Вістник Союза Визволення України».

Виходить що також в нефіль, в розмірі 16 сторін великої формату, в ілюстрації рік видання IV.

Річна передплата виносить 15 марок (15 марок, 6 рублів, 3 золоти), піврічна 8 марок (8 марок, 3 рублів), пів року 4 марок 50 срт. (4 марок 50 фен., 1 руб. 75 коп.).

Ціна поєднанок числа 40 срт. (40 фен., 15 коп.). Вістник Союза Визволення України в часописовій формі є стійка на становищі самостійницькі, всеукраїнські.

Крім статей на теми більшого політичного звіту в богатій хроніці з життю Росії, російської України і залізничних областей російської України, Вістник багато місця уділяє творам з літературної письменності, справам Українських Станиць Справедливості і проч.

В Вістнику єсть ся прямільно огляди газета чужої преси та реферати ся книжковими виданнями про українську справу а також постійні огляди воєнних і політичних подій.

Адреса редакції і адміністрації часопису: Wies VIII. Josefstadtstr. 79. Tbr 6. Кonto поштового щадниця 107030. 8-7

Поручача земляків нашій землі

„Ukrainische Korrespondenz”

Відвезеть:

Президент З. У. Ради Др. Чесько Лавицький.

Відповідний редактор: 4-2

Пасол Володимир Сінгалевич.

Виходить чотири рази на місяць. Рік видання 4. Річна передплата виносить 12 K, піврічна 6 K, ціна поєднанок 50 срт. Адреса редакції: 4-2. Адміністрація: Wies, VIII. Josefstadtstrasse 43-8.

Рух поїздів у Львові:

важний від 1. червня 1917. аж до відкликання. (Час середньо-європейський; від 1. червня до 1. вересня 1917. час літній).

Відходять зі Львова до | Приходять до Львова |

Кракова: [7-30], + 840, 8-55, [3-0], 0-05 6-20, + 9-55, 10-10.

Золочева: 8-20, 10-53, [2-30], + 7-13, 11-13.

Стрий: 8-25, 4-55, 10-46.

Лавочного: 7-20.

Самбора: 9-05.

Сянок: 8-45.

Рави руської: 2-20*, 9-30, 4-44.

Сокалія: [8-55], [8-10].

Яворова: 9-10**, 4-20.

Підгайці: 8-33, 3-00, 1-133.

Стоянова: 12-13, 7-23, 3-15.

Ходорова: 8-30, [2-30].

Ходорова: 6-45, 1-10, 11-10.

8-10.

Кракова: 10-05, [1-45], 6-45, + 9-00, 9-15, 9-50, + 5-03, 5-20.

Золочева: 5-52, 12-12, [2-20], 5-15, 8-52.

Стрий: 5-51, 9-35, 9-05.

Лавочного: 7-10.

Самбора: 8-30.

Сянок: 10-15.

Рави руської: 6-42, 4-35, 8-18*

Сокалія: [9-45], [9-45]-

Яворова: 8-45, 3-48**

Підгайці: 5-32, 1-40, 7-32.

Стоянова: 6-12, 1-18, 7-52.

Ходорова: 6-45, 1-10, 8-10.

Кракова: 10-05, 1-10, 8-10.

Золочева: 5-52, 12-12, [2-20], 5-15, 8-52.

Стрий: 5-51, 9-35, 9-05.

Лавочного: 7-10.

Самбора: 8-30.

Сянок: 10-15.

Рави руської: 6-42, 4-35, 8-18*

Сокалія: [9-45], [9-45]-

Яворова: 8-45, 3-48**

Підгайці: 5-32, 1-40, 7-32.

Стоянова: 6-12, 1-18, 7-52.

Ходорова: 6-45, 1-10, 8-10.

Кракова: 10-05, 1-10, 8-10.

Золочева: 5-52, 12-12, [2-20], 5-15, 8-52.

Стрий: 5-51, 9-35, 9-05.

Лавочного: 7-10.

Самбора: 8-30.

Сянок: 10-15.

Рави руської: 6-42, 4-35, 8-18*

Сокалія: [9-45], [9-45]-

Яворова: 8-45, 3-48**

Підгайці: 5-32, 1-40, 7-32.

Стоянова: 6-12, 1-18, 7-52.

Ходорова: 6-45, 1-10, 8-10.

Кракова: 10-05, 1-10, 8-10.

Золочева: 5-52, 12-12, [2-20], 5-15, 8-52.

Стрий: 5-51, 9-35, 9-05.

Лавочного: 7-10.

Самбора: 8-30.

Сянок: 10-15.

Рави руської: 6-42, 4-35, 8-18*

Сокалія: [9-45], [9-45]-

Яворова: 8-45, 3-48**

Підгайці: 5-32, 1-40, 7-32.

Стоянова: 6-12, 1-18, 7-52.